המרכז הרפואי האוניברסיטאי
ע"ש אדית וולפסון

משולחנה של מנכ"לית המרכז הרפואי

צוות יקר,

אני מחפשת את המילים הנכונות בשבילנו. יש כאלה?

בשבוע וחצי האחרונים נכנסו ביתר שאת לשיח של החברה הישראלית, מילים וביטויים כגון סימטריה, תמונת ניצחון, סימון, לינץ', כתב"מ, בקת"ב, הפס"ד, הערכת מצב, פחד – ומנגד התמעטו המילים חיבה, שותפות, חברות, אנושיות.

ברגעים אלו אני מזכירה לעצמי את הסיפור של וולפסון. שזורים בסיפור הזה כל כך הרבה מילים כמו חמלה, טוב לב, אנושיות, שותפות, הומניזם, ביחד, שזה מזכיר לי את העוצמה שלנו כאן בבית החולים, וכאן בתוך הקהילה שלנו. זו שיש בה יהודים וערבים, דתיים וחילוניים, אזרחים ומבקשי מקלט, עניים ועשירים, חולים ובריאים, צעירים וקשישים, עובדי כפיים ואנשי רוח. הקהילה שלנו, שאנו אחראים על הבריאות שלה, ושאנחנו מעניקים לה רפואה.

אני לא משלה את עצמי, ואני לא תמימה, לא הכל אידיליה כאן. אבל הרוב חיובי, מלא אור, מקצועיות, מסירות, אהבת אדם, ואנחנו מחשיבים את הגיוון האנושי פה ככוח מניע למצוינות.

וולפסון זה בית, ובמהלך השבוע האחרון אני הולכת בתוך הבית הזה, ומדברת אתכם ושואלת איך אתם מרגישים ומה אתם צריכים, ואתם עונים ש"הכל בסדר", ש"מרגישים בוולפסון בטוח", ש"לפעמים יש תחושת פחד בדרכים", ש"זו תקופה קשה", ש"מה יהיה?", ש"מאד גאים להיות עובדים של וולפסון", ועוד אמירות רבות על כל קשת הרגשות והתחושות.

ומכל המילים שיש, אני בוחרת הפעם את המילה **תקווה**. היא דוחפת אותנו לאופטימיות, מונעת מאיתנו להתייאש, מקנה משמעות לחיינו, ומביאה אותנו לעשייה ולשינוי.

اعزائي طاقم العاملات والعاملين،

أبحث عن كلمات ملاءمة للتعبير، فهل هي موجودة؟

فبالأسبوع الاخير تغلغلت بالوسط الاسرائيلي كلمات وتعابير عدة مثل: سيمتريا، صورة الانتصا، لينش، تحليل الوضع، خوف، وغيرها، وبالمقابل قلت الكلمات المعبرة عن المحبة، الاشتراك، الصداقة، والإنسانية.

وبهذه اللحظة اتذكر وضعنا هنا في ولفسون، والكلمات التي يحويها بين جدرانه مثل المسامحة، المحبة، طيبة القلب، الإنسانية والعمل المشترك، هذا يذكرني بقوتنا هنا بالمستشفى، في داخلنا، عربا ويهودا، متدينين وعلمانيين، مواطنين وطالبين اللجوء، اغنياء وفقراء، عمال ومثقفين، ويذكرني ايضا بمجتمعنا الذي نحافظ عليه ونعتني بصحته.

انا لا اوهم نفسي, فأنا لست ساذجة، اعرف ان الوضع ليس في أحسن الأحوال، لكن معظمه ايجابي، مليء بالنور، بالاحترافية، الإخلاص ومحبة الإنسان ونحن نعتبر هنا بفلفسون التنوع البشري هو قوة الدافع للتمييز.

ولفسون هو البيت، ففي الأسبوع الاخير تجولت فيه ومن خلال مقابلات بكم وسؤالكم كيف انتم تشعرون؟ البعض جاوبني "بأحسن حال"، "نشعر هنا بالامان"، "احيانا نشعر بالخوف"، "هذه فترة صعبة"، نحن فخورين بالعمل هنا "ومقولات عدة ومتعددة.

ومن كل الكلمات الموجودة، فأنا اخترت هذه المرة كلمة **الأمل** " اللتي تدفعنا للتفاؤل وتمنعنا من اليأس، فهي تعطينا الأمل في الحياة وتدفعنا للعمل والتغير للأحسن.

אני מאחלת לכם סופשבוע שקט,

اتمنى لكم نهاية أسبوع هادئة,

ד"ר ענת אנגל

מנהלת המרכז הרפואי

دكتورة عنات إنجل
مديرة المركز الطبي